

на 22 март 1918 г., както това погрешно е означила Марийка Арабова в своя труд /ръкопис/ "Панайот Хитов - живот и дейност" - 1948 г., с. 103. Погребението му се извърши на 24 февруари 1918 г., както това се вижда и от неговия некролог. Отелото му пък се извърши в църквата "Св. Троица", 4 часа след обед, при голяма тържественост. Погребан е в централните гробища, при църквата "Всях Светих" в гроб отпуснат от общината на видно място в началото на тези гробища, там където са гробовете на Любен Каравелов и Никола Т. Обретенов. На гробът му има издигнат оригинален и художествен красив паметник с балериф на образа му, работа на художника Вичев - София, сливенец. Издигнат е със средства на нас, неговите три деца: една дъщеря и двама сина.

Относно годината на раждането на баща ми ние възприемаме годината 1830 г., която той сам показва в книгата си "Моето пътуване по Стара планина". Неведнъж ни е разправял, че се е родил по "чумаво време", но не сме запомнили през кое от двете е казвал да се е родил. Сравняваше се с Франц Йосиф I, австрийски император, като казваше, че се е родил в една и съща година с него, т.е. родили се "наедно". Точната дата на раждането си обаче той не знаеше. Роден е в Сливен, в махалата Ново село - най-старото селище на Сливен. От тази махала произхожда и генерал Жеков. Като дете ходил на училище, но не могъл да се научи да чете и пише на български, защото училището било гръцко и не давало на децата почти никакви познания. Пък и малко време ходил на училище. После сам се учил да чете и пише.⁸

Майка ми Екатерина Пан. Бранкович почина на 25 април 1933 г. в Русе. Тя е дъщеря на Димитър Бранкович, юрист от Белград, който произхожда от Нови Сад /Австро-Унгария/, а не от рода на патриарх Бранкович, както погрешно бележи това Иван Кр. Стойчев в своята книга "Материали за дейността на Панайот Хитов през 1876 година в Сърбия" /неиздадени документи, писма, факсимилета и скици/, София, 1933, с. 28-29. Същата грешка е вмъкната и в ръкописа на Марийка Арабова, 1948 г., цитиран по-горе, с. 100, която заема тези сведения от казания труд на Ив. Стойчев - София. Патриарх Бранкович бил на маминия пръв братовчед на жена му Елена /Ленка/ вуйчо, а тя - Елена не е от рода на патриарх Бранкович. Случайно имената им са еднакви, което е и заблудило Иван Стойчев, а от там и М. Арабова.

До последната световна война общувахме с роднините на майка ни Бранкович в Белград, но след войната дори и не кореспондираме - чуваме, че госта от тях има избити и измрели, но кои роднини точно не знаем. Други пък са се пръснали на разни посоки и не им знаем адресите.

На майка ни Екатерина, майката е Елена - жена на Димитър Бранкович. Това в скиците за рода на баща ни, дадени от Иван Стойчев и Марийка Арабова в цитираните вече техни трудове - с. 29 на първия и с. 101 на втората - не е показано. Скицата в това отношение трябва да се попълни.

Сестриният син на баща ни Атанас Петров Хитов, дългогодишен касационен съдия у нас, вече покойник, живееше в София на ул. "Шипка" 12. Сега там живее